

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/235/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113212995
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3113212995.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/ Y. S., nar. XX.X.XXXX, občianka SR, bytom M., Q. č. XX a 2/ Y. S., nar. XX.X.XXXX, občan SR, bytom M., Q. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7 o zaplatenie 7.153,78€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 2.044,66€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6.140,20€ od 25.11.2012 do zaplatenia sa z a s t a v u j e.

II. Návrh sa z a m i e t a.

III. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, 588,42€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet JUDr. Ambróza Motyku.

IV. Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na zaplatenie 7.153,78€, úroku z omeškania 159,88€ a ročného úroku z omeškania 8,75% ročne zo sumy 6.140,20€ od 25.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka zo dňa 28. 6. 2012 bola na neho postúpená pohľadávka z pôvodného veriteľa - postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 48 ktorý uzatvoril s odporcami 1/ a 2/ dňa 25. 8. 2006 zmluvu č. XXXXXXXXX, podľa uat. § 497 Obchodného zákonníka, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcom 1/ a 2/ peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností aj ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 7.153,78€, ktorá pozostávala z istiny úveru 6.140€, riadneho úroku 598,28€, z úroku z omeškania 415,30€ a navrhovateľ si uplatnil aj vyčíslené zákonné úroky z omeškania od 11.8.2012, teda dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Dňa 10.3.2016 navrhovateľ zmenil žalobu tak, že odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne žiadal uložiť povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 75 nepremičaných splátok (splatných od 20.6.2010 do 20.8.2016) v sume 5.268€ spolu s úrokom z omeškania 9% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,24€ od 21.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 70,24€ od 21.8.2010 do zaplatenia,

zo sumy 70,24€ od 21.9.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.10.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.11.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.12.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.1.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.2.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.3.2011 do zaplataenia; 9,25% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.4.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.5.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.6.2011 do zaplataenia; 9,50% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.7.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.8.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.9.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.10.2011 do zaplataenia; 9,25% ročne zo sumy 70,24€ od 21.11.2011 do zaplataenia; 9% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.12.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.1.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.2.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.3.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.4.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.5.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.6.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 3.512€ od 20.7.2012 do zaplataenia a náhrady trov konania a vo zvyšku vzal návrh späť.

Dňa 3.7.2013 do konania na strane odporcov 1/ a 2/ vstúpil do konania vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dlhu, nakoľko z návrhu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa od zmluvy odstúpil a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy, pričom o tejto skutočnosti nebol predložený žiaden dôkaz. Z podania navrhovateľa zo dňa 23.4.2013, označeného ako pokus o zmier vyplýva, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, avšak nebolo preukázané, kedy sa tak malo stať. Navrhovateľ nepreukázal, kedy a kým spôsobom bol úverový vzťah ukončený. Vedľajší účastník poukázal na nekalú obchodnú prax, v dôsledku ktorej sám navrhovateľ listom zo dňa 16.7.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, hoci SLSP, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) ako banka je držiteľom bankového povolenia podľa ust. § 7 ods.1 Zákona o bankách a nemohla preto postúpiť navrhovateľovi živý úver. Predmetom postúpenia teda mohla byť len zosplatená pohľadávka z ukončeného úverového vzťahu. Preto vedľajší účastník namietal aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa na podanie žaloby.

Odporkyňa 1/ uviedla, že navrhovateľ ju viackrát telefonicky kontaktoval, aby splácali dlh a niekedy v lete 2012 jej domov bola zaslaná Dohoda o splátkach, ktorú podpísala. Na základe tejto dohody mali platiť po 150€ mesačne, niekoľko splátok aj zaplatili, ale potom už to nebolo v ich finančných možnostiach. Odporkyňa 1/ uviedla, že to čo podpísala, mala len za dohodu o splátkach a nevedela, že podpisom uznáva aj svoj dlh a aké to má právne následky a nevedela, že jej dlh je premlčaný, ani čo to znamená. Dlhu neuznala a chcela sa len dohodnúť na splátkach, aby nemali problémy. Vzniesla námietku premlčania dlhu a namiesto aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa.

Odporca 2/ namietal aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa na podanie žaloby a pripojil a sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve, všeobecné obchodné podmienky, dohodu o uznaní záväzku, splátkový kalendár, zmluvu o postúpení pohľadávok, prílohu č.1, výzvu k úhrade, platobnú históriu odporcov, oznámenie o vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky, s podacími hárkami, pokus o zmier, vyjadrenia vedľajšieho účastníka k žalobe, vyjadrenia odporcov a zistil nasledovný skutkový stav veci :

Právny predchodca navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporcovia 1/ a 2/ uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 25.8.2006 tak, že Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcom 1/ a 2/ úver vo výške 150.000,-Sk, za ročný úrok 10,80%, ktoré mali odporcovia 1/ a 2/ vrátiť v 120-tich mesačných splátkach 2.116,-Sk, splatných do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.09.2006 a poslednej dňa 20.08.2016. Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila nezosplatenú pohľadávku voči odporcom 1/ a 2/ na navrhovateľa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012, čo oznámila odporcom 1/ a 2/ listom zo dňa 16.7.2012. Výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľ úver zosplatenil dňom 26.7.2012 u odporcu 2/ a u odporkyne 1/ dňa 28.7.2012.

Dňa 15.08.2012 odporkyňa 2/ podpísala Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, v ktorom uviedla, že uznáva dlh voči navrhovateľovi zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 25.8.2006 v sume

7.788,30€, s tým, že má vedomosť o premlčaní dlhu aj jeho následkoch a dlh bude splácať v 13-tich splátkach v minimálnej splátke po 30€ mesačne od 15.8.2012 do 15.8.2013.

Pred prvým pojednávaním, dňa 10.3.2016 vzal navrhovateľ návrh späť v sume 2044,66€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6.140,20€ od 25.11.2012 do zaplataenia a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Predmetom sporu ku dňu vyhlásenia rozsudku zostalo 75 nepremľčaných splátok dlhu (splatných od 20.6.2010 do 20.8.2016) v sume 5.268€ spolu s úrokom z omeškania 9% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.6.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.7.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.8.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.9.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.10.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.11.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.12.2010 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.1.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.2.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.3.2011 do zaplataenia; 9,25% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.4.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.5.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.6.2011 do zaplataenia; 9,50% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.7.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.8.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.9.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.10.2011 do zaplataenia; 9,25% ročne zo sumy 70,24€ od 21.11.2011 do zaplataenia; 9% ročne: zo sumy 70,24€ od 21.12.2011 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.1.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.2.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.3.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.4.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.5.2012 do zaplataenia, zo sumy 70,24€ od 21.6.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 3.512€ od 20.7.2012 do zaplataenia a náhrady trov konania.

Podľa § 96 ods.1-3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie.

Súd vzhľadom na späťvzatie žaloby navrhovateľom v tejto časti konanie zastavil.

Podľa § 52 ods.1-3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1,2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Navrhovateľ vo svojom návrhu argumentoval, že bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je absolútnym obchodom a spravuje sa teda ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd nepopiera úver ako absolútny obchod a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka. V danom prípade však prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, nie sú žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice Rady 93/13 EHS, ktorá reguluje aj absolútne obchody. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd potom posúdil predmetný vzťah ako spotrebiteľský. Aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach ustálil, že v prípade spotrebiteľských zmlúv sa na právne vzťahy uplatnia prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka (a to aj na vzťahy založené pred účinnosťou § 52 ods.2 OZ - rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. 4. 2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014).

Odporcovia 1/ a 2/ teda uzatvorili zmluvu ako spotrebitelia, preto sa pri posúdení veci postupuje podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného k 31. 12. 2007, zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a skúma sa, či postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade s § 92 ods. 8 cit. zákona a skúma sa, či postúpenie je platné a tým, či je daná aktívna legitímácia navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektívne právo navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Z uvedeného zákonného ustanovenia je teda zrejmé, že banka je oprávnená pohľadávku z omeškaného peňažného záväzku klienta postúpiť inému subjektu za predpokladu, že omeškanie trvá dlhšie ako 90 dní vrátane odovzdania dokumentácie, ktorá s postúpeným záväzkom súvisí. Vzhľadom na citované ustanovenie súd konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, teda najmä nepreukázal, či jeho právny predchodca písomne vyzval odporcov 1/ a 2/ na plnenie povinnosti, nepreukázal, že odporcovia 1/ a 2/ boli v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda súd nemôže posúdiť, či pri postúpení pohľadávky podľa § 92 ods. 8, právny predchodca navrhovateľa postupoval podľa zákona a vyzýval odporcov 1/ a 2/ na plnenie dlhu. Nie je však súdu zrejmé, kedy sa tak stalo, čo môže mať vážny dopad napríklad aj na otázku premlčania, na ktorú súd musí prihliadať ex offio v spotrebiteľských veciach. Súd však rozhoduje nie na základe predpokladu, ale výlučne na základe toho, čo je v konaní preukázané. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných úverových vzťahov. Pre takéto postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami najskôr k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Navrhovateľ v konaní predložil súdu dôkaz o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16.7. 2012 (č. I. 34,35 spisu). Je zrejmé, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a. s., ako banka postúpil pohľadávku nebankovej inštitúcii. Výzva banky musí byť konkrétna, vecná, musí z nej vyplývať, ktoré splátky neboli uhradené, v akej výške, kedy sa tieto splátky stali splatnými. Ide o základný a prvý predpoklad pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Nepreukázaním tejto rozhodnej skutočnosti nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, a ani nemohlo dôjsť k naplneniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že navrhovateľ je oprávnený pohľadávku voči odporcom 1/ a 2/ uplatňovať pred súdom. Súd na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudky Okresného súdu T. F. spisová značka 3C/195/2014 zo dňa 05.03.2015, rozsudok Okresného súdu F. F. pod spisovou značkou 7C/209/2014 zo dňa 04.03.2015, rozsudok Okresného súdu W. spisová značka 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu J. spisová značka 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015, rozsudok Okresného súdu J. spisová značka 15C/33/2014 zo dňa 27.01.2015, rozsudok Okresného súdu T. spisová značka 9C/153/2014 zo dňa 12.03.2015, uznesenie Krajského súdu v T. zo dňa 29. 5. 2014 spisová značka 6Co/119/2013, rozsudok Krajského súdu v T. spisová značka 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, rozsudok Krajského súdu v T. zo dňa 24. 2. 2015 na spisová značka 19Co/177/2014, uznesenie Krajského súdu v F. spisová značka 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľ v konaní nepreukázal existenciu a zaslanie písomnej výzvy zo strany banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za takúto výzvu nemožno považovať oznámenie o zosplatení pohľadávky (č. I. 34,35 spisu), ani oznámenie o tom, že pohľadávka

bola postúpená, pričom absenciu výzvy nie je možné nahradiť ani jednostranným vyhlásením v Zmluve o postúpení pohľadávky. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ nepreukázal, že odporcovi bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy bol odporca nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd návrh zamietol v celom rozsahu, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že je aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu.

Nad rámec uvedeného však súd poukazuje aj na ďalší dôvod zamietnutia žalobného návrhu. S poukazom na § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka súd poukazuje aj na premlčanie žalovaného nároku na zaplatenie jednotlivých splátok s úrokom z omeškania uplatnených až podaním zo dňa 10.3.2016, pričom jednotlivé splátky sa premlčujú v 3-ročnej lehote plynúcej dňom nasledujúcim od ich splatnosti a preto sú premlčané všetky splátky splatné pred 10.3.2013 spolu s úrokom z omeškania. Skutočnosť, že by právny predchodca od zmluvy o úvere odstúpil nebola v konaní preukázaná. Odporcovia 1/ a 2/ sa premlčania dovolali a preto súd v tejto časti nemohol premlčané právo priznať a návrh aj z tohto dôvodu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. a § 142 ods.1 O.s.p.. Späťvzatie žaloby bez udania dôvodu súd posúdil ako zavinenie zastavenia konania a procesný neúspech navrhovateľa. Súd však procesne úspešným odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnili.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd priznal náhradu účelne vynaložených trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia po 237,34€/úkon (príprava a prevzatie veci v roku dňa 2.11. 2012, písomné vyjadrenie k žalobe dňa 31.1.2014) + 7,63€ za úkon vykonaný v roku 2012 a 8,04€ paušál za úkon vykonaný v roku 2014 a 20% DPH v sume 98,07€, spolu 588,42€ podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm.a/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 a od 1.7.2013 podľa § 13a ods.1 písm.c/ vyhl.č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení nesk. predpisov, ktoré bude povinný zaplatiť navrhovateľ. Za účelne vynaložené trovy súd považoval len jedno vyjadrenie k návrhu, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a poukázal na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Ďalšie doplnené vyjadrenia, poukazujúce v podstate na to isté, už súd považoval za neúčelné zvyšovanie trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.